

พพรพรรณ สุรการพินิจ 2555: ผลของแหล่งน้ำธรรมชาติและวันปลูกต่อการเจริญเติบโต และฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระของผักบุ้ง ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาพืชสวน ภาควิชาพืชสวน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
อาจารย์ปริยานุช จุลกะ, Ph.D. 69 หน้า

ศึกษาผลของแหล่งน้ำธรรมชาติและวันปลูกต่อการเจริญเติบโตและฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระของผักบุ้ง ณ อ. ผักไห้ จ. พระนครศรีอยุธยา ตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2551 ถึงเดือนพฤษภาคม 2552 โดยแบ่งเป็น 3 การทดลองดังนี้ การทดลองที่ 1 เปรียบเทียบแหล่งปลูกของผักบุ้ง 3 พันธุ์ คือ ใบไผ่ ใบใหญ่ และไทยแดง ในแหล่งน้ำขังและแปลงปลูก พบว่า การปลูกในแหล่งน้ำขังทำให้ผักบุ้งทั้ง 3 พันธุ์มีความยาวของลำต้น น้ำหนักสดและแห้งส่วนของต้นสูงกว่าการปลูกในแปลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อีกทั้งผักบุ้งใบใหญ่และไทยแดงมีปริมาณวิตามินซีสูงกว่าใบไผ่ การทดลองที่ 2 เปรียบเทียบการปลูกผักบุ้งทั้ง 3 พันธุ์ในแหล่งน้ำธรรมชาติที่ต่างกัน ได้แก่ ต้นน้ำ ปลายน้ำ แหล่งน้ำขัง พบว่า ความยาวของลำต้น น้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งต้นของผักบุ้งทั้ง 3 พันธุ์มีค่าสูงที่สุดเมื่อปลูกในแหล่งน้ำขัง และการปลูกผักบุ้งทั้ง 3 แหล่งไม่มีผลทำให้ฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระและปริมาณวิตามินซีแตกต่างกัน แต่พบว่าผักบุ้งใบใหญ่และไทยแดงมีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ และปริมาณวิตามินซี สูงกว่าผักบุ้งใบไผ่ การทดลองที่ 3 ปลูกผักบุ้ง 2 พันธุ์ คือ ใบใหญ่และไทยแดง ในเดือนเมษายน สิงหาคม และพฤศจิกายน บริเวณแหล่งน้ำขัง พบว่า การปลูกผักบุ้งทั้ง 2 พันธุ์ในเดือนเมษายนทำให้มีการเจริญเติบโตทางด้านความยาวของลำต้น (114.46 เซนติเมตร) จำนวนใบ (15.40) น้ำหนักสดของต้นและใบ (58.69 และ 16.19 กรัม) และน้ำหนักแห้งของต้นและใบ (4.07 และ 1.48 กรัม) รวมทั้งมีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ (85.96 เปอร์เซ็นต์) และปริมาณวิตามินซี (45.56 มิลลิกรัมต่อ 100 กรัมน้ำหนักสด) สูงกว่าการปลูกในเดือนสิงหาคม ทั้งนี้การปลูกผักบุ้งในเดือนพฤศจิกายนทำให้ผักบุ้งมีจำนวนใบ (15.40) และฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ (83.04 เปอร์เซ็นต์) สูงกว่าการปลูกในเดือนสิงหาคม